

Getuigenisschat

Leonardo Rodrigues

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'En nu weet ik inderdaad voor mijzelf [...] want de Here God heeft ze mij door zijn Heilige Geest geopenbaard' (Alma 5:46).

Sabrina keek toe hoe mama smet de buren naar de deur toe ging. 'Bedankt voor dit boek', zei de vader. Hij hield een exemplaar van het Boek van Mormon vast.

'Mama, waarom vertelt u iedereen over de kerk?' vroeg Sabrina toen ze wat later aan het afwassen waren.

'Omdat mijn getuigenis van de kerk als een schat is', zei mama. 'Mijn getuigenis maakt me gelukkig. En ik wil anderen erover vertellen, zodat zij ook gelukkig kunnen zijn!'

Sabrina dacht aan mama's schitterende halsketting in haar juwelentje. 'Hoe bedoelt u dat uw getuigenis als een schat is?'

'Een getuigenis is heel kostbaar', zei mama. 'Het is een geschenk van onze hemelse Vader dat ons vertelt wat waar is.'

'Hoe hebt u het gekregen?' wilde Sabrina weten.

Mama gaf Sabrina een stralend schoon bord om af te drogen. 'Ik heb het beetje bij beetje gekregen. Als ik bid of in de Schriften lees, voel ik me rustig en warm vanbinnen. Het is alsof ik iets aan mijn getuigenisschat toevoeg.'

Sabrina knikte langzaam. Kon zij een getuigenisschat krijgen?

Op zondag vertelde Sabrina's jeugdwerklerkracht een verhaaltje over Jezus Christus. Sabrina luisterde aandachtig. Zuster Lopez zei dat Jezus alle kleine kinderen

uitnodigde om bij Hem te komen. Hij zegende en onderwees hen. Toen Sabrina aan Jezus dacht, kreeg ze een warm gevoel in haar hart.

Na het jeugdwerk haastte Sabrina zich naar mama toe. 'Mama, weet je wat?' Ze vertelde mama over het warme gevoel.

'Wat fijn', zei mama. 'Dat gevoel is de Heilige Geest die ons hart raakt en ons laat weten dat het evangelie waar is.'

Sabrina glimlachte naar mama. 'Dat heb ik gevoeld! Het maakte me vanbinnen gelukkig.' De Heilige Geest was zo stil geweest dat Sabrina wist dat ze Hem niet gemerkt zou hebben als ze niet eerbiedig geweest was.

Mama gaf haar een dikke knuffel. 'Nu krijg je je eigen getuigenisschat.' Sabrina gaf mama ook een knuffel. Ze wilde net als mama iedereen over haar schat vertellen! Maar hoe moest ze dat doen?

Die avond vond Sabrina een uitdeelkaartje met een afbeelding van Jezus op de voorkant. Ze stopte het kaartje in haar rugzak.

De volgende dag tijdens het speelkwartier moest Sabrina aan het kaartje denken. Ze haalde het tevoorschijn en ging op zoek naar haar vriendin Carla. 'Hier, Carla, dit is voor jou', zei Sabrina.

Carla hield het kaartje dicht tegen zich aan. 'Bedankt! Ik kijk graag naar afbeeldingen van Jezus.'

Sabrina toonde Carla de website op de achterkant. 'Daar kun je meer over de kerk van Jezus leren.'

'Welke kerk is dat?' vroeg Carla.

'De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen', zei Sabrina. 'Naar de kerk gaan en over Jezus leren, maken me gelukkig.'

Carla stopte het kaartje in haar zak. 'Ik ga dit kaartje aan mijn mama laten zien.'

Een paar weken later kwam Carla vóór de les naar Sabrina toegelopen. 'Ik moet je iets vertellen!' zei ze. Ze had een grote glimlach op haar gezicht.

Sabrina was heel enthousiast. Wat zou het zijn? Carla glimlachte. 'We zijn met zijn allen naar jouw kerk gegaan! En het was net zoals je gezegd had — ik voelde me er gelukkig.'

'Ik wist wel dat je de Heilige Geest zou voelen!' zei Sabrina.

'En ik denk dat we ons binnenkort gaan laten dopen!'

Sabrina sprong op en gaf Carla een knuffel. Nu konden ze samen over hun getuigenisschat vertellen! ■
De auteur woont in Amazonas (Brazilië).

Welke schat wordt groter als je erover vertelt?

ILLUSTRATIES: ANDREW BOSLEY

'Nu is de tijd en vandaag is de dag om voor jezelf te weten te komen [...] dat het evangelie waar is.'

Ouderling Craig C. Christensen, 'Ik weet deze dingen voor mijzelf', *Liahona*, november 2014, 52.

